

Azt hiszem, a szecskanap neve mindenki szótárában a gyomorgörcs címszó alatt, közvetlenül a témazáró dolgozat és az év végi bizonyítvány mellett szerepelne.

Na, a miénk egy kellemes csalódás volt, hiszen szívatásoktól mentesen, jó élményekkel és ép bőrrel mentünk haza. Az osztály egy része már kora reggel megérkezett az iskolába, hogy az alapos körbevezetés után még mindig sikeresen eltévedjünk nap mint nap. Ezután buszra szálltunk, és kiutaztunk Homokbödögére. Elsőként mindegyikünk megkapta a végzősök által festett I <3 Türr pólót, amiben később mindenki büszkén szállt fel a buszra, de térjünk is a lényegre. Néhány ismerkedős játékkal közelebb kerültünk egymáshoz és a végzősökhöz is, illetve pár leendő tanárunkat is megismertük, köztük Eppel Ferenc tanár urat is, akinek arcképe még mindig körbejár az osztályban, hála a 12. A-nak. Ebédre Attila bácsi gulyáslevesét ettük, ami után mindenki megnyalta mind a tíz ujját, így jó hangulattal és jóllakottan vágtunk neki a délutánnak, ami sportból és beszélgetésből állt. Felváltva röpiztünk, fociztunk és barátkoztunk az osztályunkkal és a szecskázttatóinkkal, de a három óra talán túl hamar eljött, így felcuccoltunk, elbúcsúztunk mindenkitől, majd a türrös pólóban feszítve hazaindultunk. Szerintem egy picit ezután már mindenki várta az iskolakezdést.

Horváth Evelin, 9. Ny

